

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΗ ΓΚΑΦΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

ΗΝ Καρλόττα την είχα γνωρίσει στην Αφοροβίασσία, σε μια λουτροπόλη, εκεί που ή γνωριμίες είνε τόσο εύκολες. Είχε έρθει να περάσει ένάμισον μήνα σε μια φιλική της οικογένεια, όπου έσχεγαντα κι' εγώ. Την ένγνωσα και την ξετίμησα άμεσα. "Αντιπροσώπευε για μένα τό ιδανικό της τελείας γυναίκας και είχε τό χωρητικότητα που μου άρεσαν: Φυσικό δέλιγμα, άριστοαρκτική μορφή, μάτια γαλάνα, σίν τώ άπειρο τού ούρανού, όπου ο ήσως έβελιέται σάν σε άβυσσο. Μα δέν έβ...

τόλησα να της έκαρσω τό αισθημάτα μου, παρή πώς τό τέλος τής ζωής, όταν ένόησε να φύγει, ένα κορί, που ο ήλιος έλαμπε κι' ο άγρός φαιε με τό μαλλά της και την άσπρη της φούστα.

Η έξοικολόγησι μου την συνέκρινε. Και ποίτε με φρονή τρυφερή και μελαγχολική:

— "Αχ! γιατί να μην είσθε φωτογράφος; Γιατί να μην έχετε διακρίση στή φωτοαγία, γιατί να μην είσθε φωτοαρχικός άστέρας; "

Την έαύτασα με κατάληξη. "Όλα τά έπεριμένα, από αυτό όχι. "Η έξοικον ήταν έρωτά της στή φωτοαγία, που ός τότε ήξερα πως ήταν ή αιτία τής τρυφής και όχι αισθημάτων.

Μά τό αισθημά μου ήταν βαθύ, μεγάλο, άπειραντό. Και τής άπάντησα με λαχάρτα:

— Για τό χατίρι σας θά γίνω και φωτογράφος. Για τόν έρωτά σας μπορώ να φάω έναν κίρπο μερούλια, να δοκιμήσω τό χοροαγία σάν πλάσμα τού...

Είδε την έκλιξη μου στην άρχή, είδε και την αυτοθυσία μου ύστερα, είδε σε τό σημείο έφθανε ο ήσως μου, έχμογέλασε πονηρά και ποίτε:

— Τό μεγαλείο αυτό τών αισθημάτων σας με συγκινεί βαθύτατα. Μά πρέπει να σας έξηγήσω την κατάσταση μου. Η τύχη μου έξαρτάται, έξ όλοκληρώνω, από την φεία μου, που θα με προσέκη, γιατί εγώ είμαι έντελώς άπέναντη. Γνωσώ μεθαίρνω κοντά της. Άλλά φοβόμην ότι ή φεία μου δέν θα συγκρατηθεί να παντρευθεί έναν άνθρωπο που δέν διακρίθηκε στή χοροαγία. "Έχει ψύχωση με την χοροαγία και πιστεύει δέν είνε βιανό να της γυρίσει τό κεφάλι. Νά της πώ πως θα γυριε ή και πως είσθε χορογράφος δέν άρκει, πρέπει να κάμπετε και να λαμπαρίνη τινόμισά σας στο χοροαρχικό στερέωμα... "Έκτός από τού να με παντρευθήτε όπως είμαι, χωρίς προίκα... "Η φεία μου θέλετε να με παντρευθήτε όπως είμαι, χωρίς προίκα... "Έάνηκε τόσο καλή σέ μένα ός τώρα, όστε δέν θάδεια να τη ληστώ. Μά με συγκινεί τό ζωηρό σας αισθημά και θ' άποκάμω να παρατήρωμαι ά' την προίκα μου, και να τό χαλάσω με τή φεία μου, πώς ήθελον σας...

Μ' έπείραξαν έξω πώς και λάξ!...

— "Άγάθι μου, τής φώναξα, τί μου μιλάτε για προίκα; Εγώ ποίς άναπό, κι' όχι την προίκα της φείας σας. Μά ναίωμαι συγχρόνως ήσως μου να γυριάζη ο χοροαρχικός ήρωισμός. Δέν τό κάνω για τίποτα, κάθε άλλο! Μά θα γίνω χοροαρχικός άστέρας, όχι για τίποτα άλλο, μά για να μην τό χαλάσετε με τή φεία σας πώς έφάνηκε τόσο καλή, τόσο στοργική... "

Η Καρλόττα μου έφερε την μεθολομένη. Μετά πέντε μερες έπλην κι' εγώ στο Παρίσι. Πρώτη μου δουλειά ήταν να έγγραψώ ο ένα χοροαρχικό σύλλογο. "Υπόγραμα κατόπι τού ναμικέτω τών χοροαρχών μου. Έίδια μέρος στις διαδηλώσεις τους, έβόσκωρα όλων τών ειδών τής ζωής, παρελάθωρα σέ χοροαρχικά σκηνώσια, όπου πανιεταόδεις έφύλαξαν τόν άναδιόλομενον ένάντιον τών στοργαίων, μά σήμας όμα αυτά, δέν τά κατάφερα άκόμα να διακρίσω. Δέν είχα, βλέπετε, την εύληψία των μερικιών που μοιροίσαν να μιλήσιν στή έπίσημη τρυφή τά δέλεαρες όπως και να κίνων προτίσεις ύπερ τού χιμωτό τού χαρίτου, τόσο συγκρατημένο, όστε ο άκουστές να μη μοιροίσαν να χοροίτησαν τό δάκρυά τους. Τί ήμουν εγώ μπρός σ' αυτούς; "Ένα σκηνώσια μπρός στούς αυτούς της χοροαρχικής φιλολογίας.

Τέλος, μά μέρα μου παρουσιάστηκε η περιλάλητη εικασία να

δοξαστώ. Έδιάβασα στις έφημερίδες την έξής είδηση:

"Η Λέσχη τών άδιορότων κρεφάγων παραθέτει σήμερον τήν 9 μ.μ., με γολαυρέτις γέλια, και θ' άγερθόν και προίκασι.

Και ός σήμα κατατεθέν παρακάτω έδημοσιεύετο και ο έξής άφορισμός:

"Ο Θεός έθεξε πάντα τό ζωά της γής εις τόν άνθρωπον, ειπών ασθ, λάξ και φάγες.

Αιτή τή φουρά, είλα μέσα μου, θα κατακτήσω την δόξα.

Έγνώσιον όλο τό προί δεξιά κι' άριστερά, παρακάλεσα, κατέφυγα σ' ένα σωρό τεχνάσματα και τά κατάφερα τέλος λάντιν να πάρω μά πρόσληψη για τό γέλια τών στοργαίων. Τό γέλια αυτό ήταν άμιατηρότατο! Κόκκινα κρέατα σε σάλτσες μέσιν, κόκκινας κι' αυτές σάν αίμα. "Ένα όδοι δέλεαρον βουσκάντων πάνω σ' έναν πελώριο δίσκο, στή ύψη τού μεγάλου τροπέζιου και στήν καλή τού βουσκώ ύψησαν φητά απουσία, πύθιδες, κατόπνια, φασιανό, λογής - λογής λυχουδιές. Οί συνδυαζόμενες κατεβρόθιζαν κομμάτιδες κρέατα, πίνοντας διαρκά κατακόκκινο κρασί, μαύρη πηχτή μύτρα κι' άλλα πύνα δινάτα.

"Άρχισαν από τής 9 τό γέλια και μόλις στις 11 έσφοβον τά φροτάτα κι' ένα κρασί κόκκινον τής φουτιάς, άρροσιέμον σάν φρέσκο αίμα. Τότε σηκώθηκε ένας κι' έκαμε πρόταση.

— Πρωτίον, είπε, ύπερ της έξαρτισίσεως τού ήλιου και άπαιθοδομαικοί γίνοντε τών στοργαίων. Αιτά τά άνόητα ζωά θέλουν να μάς φέρον πύνα στην κατάσταση τών παιθών... (Γέλια και έπαιρημάτιον από τό άκουσθήσον). Ζητούν να μάς στεγήσουν, Γέλια, κίριον, τό θάρος, την δίνωμη, την έξηνάδα, την έρηρηνηκαύτητα, να μάς άραρόσουν δια έκείνη που υίς κίνων να διαφέρουμε από τό ζωά που δόσκουν στή λειβάδια. Θέλουν να καταγυρίσουν τό κρέας, τό νόστιμο, τό θρεπτικό, τό άσργατικό κρέας... (Τρυπλές ζητωκραυγές τού άκουσθήσιου)... Τά ζωά, άγαπητοί κίριον, μάς τά έδωσαν ο Θεός...

Τότε έπαυθήκαμε με σταθερό όημα, έπήγα στή μέση της σάλας και με δινάτη φρονή άρχισα να σκούζω σάν δαιμονισμένος:

— Λάξος!... Βλαξίες!... "Ο Θεός μάς έδωσε τό ζωά για να μάς ίσπρησουν κι' όχι για να τό δολομωσούν. "Ο Θεός έστειλε τόν Υίον του τόν μονογενή επί της γής για να μάς διδάξη την καλοσύνη, μά ή χρις τού κρέατος μάς καθιστά άμωρόβους, κακούς, άγριους. Η χρις τού κρέατος μάς μεταβάλλει εις θηρία L. Ζήτω ή χοροαγία!...

Δέν πρόσθεσα να τελευτώσα. Οί συνδυαζόμενες με άγριες κραυγές άωρισαν ένάντιον μου. Πύθια, πάτα, μαχαίρια, υποκαίλια, όλα έπείταζήκαμε ένάντιον μου. Δέν έδρα πώς έβγαίνα από τό άντρον εκείνο τών στοργαίων θηρίων. Μ' έπέταξαν έξω πώς και λάξ.

Κατά καλή μου τύχη, την ώρα εκείνη περνούσε ά' έξω από τή Λέσχη τών Κρεφάγων μια διαδήλωσις, που είχαν όργανώσασε για άντεπίδειξι οί στοργαίοι, οί όποιοι μόλις έμαπαν τή συνέξη κι' έστρεψαν στή χείρα και μ' έφραρον έν θριαυφό στή δική μου Λέσχη, τραγουδώντες τών στοργαίων ύμνον, "Ημουν πλέον ένδοξος. "Έλαμπα σάν άστρη λόφουον μεγέθους στο χοροαρχικό στερέωμα. "Όλες ή έφημερίδες έστειλαν να μου πάρουν σιντενέλλες και φωτοαρχίες μου.

Πρώτ - κορί τήν άλλή μέρα έπήγα ένα γράμμα τής φείας τής Καρλότας.

«Άγαπητέ Κίριε.

"Η Καρλόττα μου έμίλησε πρό ήμερών για τό αισθημά σας. Είχα μερικώς διασπαστώ Μά όστερ' από τό θέλωσι σας ήρωικό κερταόμιο, τό θεωρώ τι ή' μου να ές κάμω γαμάρ τών άναρά μου. Σας δίνω τή συγκρατήσι και εις ειχές L.

Φανταστήτε την χαρά μου!...

"Έντιμόμιον τά καλή μου ροίμα για να πάω να ζητήσω έπιστομής τ' χείρι της Καρλότας: από την φεία της. Μά πριν έξαναίωσά από τό L ήτι μου, έλαβα τό έξής γράμμα από την Καρλόττα:

«Κίριε.

"Μη λάσετε τόν κόπο να με ζητήσετε από τή φεία μου. Δέν θα σας παντρευτώ ποτέ. "Αν μ' άγαπησώτε όμο λέγατε, θα μ' έπείρινατε χωρίς προίκα. Δέν μου άρεσούν οί άνδρες που θέλονται να δέκωνται και να έξυπνίζονται. "Άουό είστε άπορασμένος για τόσο μεγάλες βουλιές όπερ τού χοροαρχικού έδουκίου, παντρευθήτε τή φεία μου τήν περιούσια της. Είμαι κι' εγώ χορογράφος, αλλά προτιμώ να τρώη κρέας ο άνδρας μου παρά έζωα.